

Kulakovs izdarījis neiespējamo

Populārs
cilvēks

Inese Lūsiņa

Rokmūziķa Jura Kulakova *Mateja pasija* ir pirmais šāds sacerējums latviešu valodā. Pēc pirmatskaņojuma Lieldienās Siguldas baznīcā sekoja atskaņojums Talsos, traģēdijā mirušo bērnu piemiņai. Pagājušnedēļ Aglonā, Dievmātes svētkos. Svētdien, 22.augustā, Ribentropa—Molotova pakta parakstīšanas datuma priekšvakarā, *Mateja pasiju* dzirdēsīm Doma baznīcā. Taps CD, kur *Pērkonam* un *Līviem* pievienosies stīgu orķestris. Kālab pērkongrandētājs pievērsies garīgai mūzikai?

«*Mateja pasija* bija Siguldas katoļu baznīcas prāvesta Ronalds Melkera ideja. Esam draugi kopš 90.gadu sākuma, kad sastādījām garīgo dziesmu krājumu Aglonas svētceļniekiem. Viņš izstudēja Francijā, atgriezās. Ap Jaungadu viņu apciemoju un saņēmu priekšlikumu komponēt. Pirmatskaņošanai jau Lieldienās! Trakākais, ka man bija iesākts *Knipām un knauķiem* solītais dziesmu cikls *Ieklausies*. Tāpēc teicu, ka tas nav iespējams. Tomēr pa naktīm rakstīju instrumentālas meditācijas. Kad bija atlikušas trīs nedēļas līdz Lieldienām un man bija divi duči meditāciju, skatījos, kas no tā var iznākt. Atcerējos rokoperu *Jēzus Kristus Superzvaigzne*, atbilstošos J.S.Baha un K.Pendereca darbus, tur izmantota tikai garīgā teksta kvintesence. Bet Ronalds iedeva tīru katoļu liturģijas, bībeles tekstu prozā. Tas padarīja visu vēl sarežģītāku. Divainā kārtā mūzika un teksts saderēja diezgan labi. Darbs bija izmisīgs, bet paspēju! Pirmo pusi dziedātāji saņēma nedēļu pirms pirmatskaņojuma, pārējo — tikai pēdējā dienā, tomēr pusotru stundu ilgais izpildījums nepārtrūka.

FOTO — ILMARS ZNOTIŅŠ, DIENA

Pērkona vadītājs Juris Kulakovs sacerējis un atskaņo pirmo latvisko *Mateja pasiju*

Pasija ir stāsts par Kristus ciešanām, un rakstot ciešanas bija arī man. Likās, nespēšu, bet brīnums ir noticis!

Tik sirsnīga auditorija, kādu sastapu baznīcās, man līdz šim nav bijusi. Katreiz ir piedzīvojums. Atskaņojuma laikā Aglonā satumsa un sāka līt, bet nebija ne jumta, ne apgaismojuma. Izpalīdzīgas klostera māsas tūlīt bija klāt ar svecītēm, lukturišiem, lietussargiem, katram mūziķim bija trīs asistenti.»

Visaugstākā sēta

Juris bērnībā slepus nokristīts Daugavpils Grīvas Katoļu baznīcā, jo vecāki atklāti izrādīt reliģisko pārliecību nedrīkstēja.

Tēvs bērnībā dziedājis baznīcas kori, vectēvs bijis ķesteris. Juris kristīgajā vidē jūtas dabiski, kaut arī ikdienā neiet baznīcā. «Padomjlaikā, kad mani gandrīz izmeta no Konservatorijas un pēc *Pērkona* koncerta Ogrē jauņieši izdemolēja viencienu, Kaupužs izdeva apkārtrakstu, ka kultūras ministrijas sistēmā mani nedrīkst pieņemt darbā. Toreiz pat domāju par alternatīvu — studēt teoloģiju.» Kādreiz karojošajam autsaideram tagad vairs nav jākāpār pārlieģumu žogu. «Paliek visaugstākā sēta — pats. Esmu profesionālis, brīvmākslinieks. Visu laiku jāpilnveidojas, un tas ir bezgalīgs process, arvien grūtāks.» Smagi bi-

jis nenonivelēties komercijā. «Bija brīdis, kad dominēja pliekānas, banālas lietas. Tagad šķiet, ka lētums pamazām noskrien, un viss nostāsies savās vietās. Paldies Dievam, man veicies, jo varu darīt to, kas patīk.»

Hronists tehnokrāts

Šoruden Juris uzsāks jaunu mūziklu: par Livonijas Indriķa hronikām. «Pats tās vēl neesmu lasījis, toties libretiste Māra Zālte iedziļinājies ne pa jokam. Mans uzdevums būs mūsdienīgā gabalā ievīt XI — XII gs. skanzīmes, izmantošu senākos tautas mūzikas instrumentus. Šoreiz par garīgumu būs jārunā pretrunīgi, jo krustneši nesa kristīgo ticību «ar zobenu un uguni». Jūtu, ka būs skarbs gabals.» Senie instrumenti varētu pievienoties Jura sintezatoru kolekcijai, kur ir vismaz desmit «taustiņnieku» un daudz citādu moduļu. «Cenšos sekot elektroniskajai — sintezatoru un kompjūteru tehnoloģijai. Tas gan ļoti papem laiku, vienkāršāk būtu sēdēt pie plīkām klavierēm.»

Aug pērkoniši

Juris dzīvo kopā ar tekstilmāksliniecī Barbaru Ābeli, daudz nodarbojas ar 11 gadus veco meitiņu Justīni no pirmās laulības. Justīne mācās gan daļamatniecības, gan mūzikas skolā. Kopā šonedēļ Taurupē muzicēs pasākumā *Ābols no ābeles*. «Drīz varētu dibināt *Pērkona* bērnu grupu, jo gandrīz visiem bērni mācās mūziku: abi ģitārista Leona Sējāna bērni mācās Dārziņskolā, Ievas dēls Matiss — džeza novirziena 100. vidusskolā. *Pērkon*s un *Pērkonītis* neskan slikti. Ir ļoti svarīgi, lai mūsu rok mūzika būtu latviska.» Juris jūsmo, kā francūži rok mūzikā nav amerikanizējušies. Ar Franciju Jurim izveidojušās īpašas attiecības, tāpēc viņš cītīgi mācās franču valodu. Pēc vairākkārtējiem Francijas apmeklējumiem Juris kļuvis par viņu fanu, un saka: es vairs nedzeru, es baudu. ♦